

i og for sig lige saa vel tiltræde den tidligere Affattelse af § 2; den er i sin Tid ændret noget oppe i Landstinget, og den er ganske vist ændret i en Retning, som jeg betragter som mindre heldig, idet det obligatoriske Fradrag af disse forskellige Indtægter, som er foreslaaet i Regeringsforslaget, nu er indskrænket til, hvad vedkommende har gennem privat Understøttelse, medens det med Hensyn til de øvrige Indtægter, Legater og lignende, er gjort fakultativt, hvorvidt Kommunalbestyrelserne ville fradrage dem ved Beregningen af Fradragene eller ej.

Hvad derimod det første Punkt angaar, det saa ofte omdebatterede Spørgsmaal om de 10 Aar, saa beklager jeg, at det ærede Flertal ikke har kunnet gaa ind paa Nedsættelsen til 5 Aar. Det er bekendt, at det andet Ting har interesseret sig meget og varmt for denne Nedsættelse. Jeg skal ikke komme ind paa de mange Grunde, der jo ogsaa her oppe fra forskellige Medlemmers Side have været fremsatte for at gaa ned til 5 Aar, det er overflødigt nu at gentage det. Det ærede 4de Medlem for 6te Kreds (Johansen) gjorde opmærksom paa, at der i det andet Ting er indsat Værdighedsbestemmelser, som Tinget ingenlunde har været begejstret for, men det er sket i den Forventning, at man derved lettere vilde komme ud over Uoverensstemmelsen med Hensyn til Spørgsmaalet om de 10 Aar. Jeg skal saaledes erindre om, at det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Borup) ved Sagens 1ste Behandling efter at have udtalt sine Betæneligheder ved at gaa ned til 5 Aar, dog indrømmede, at Forholdet vilde forandres noget, hvis man optog virkelige Værdighedsbetingelser. Jeg skal ligeledes erindre om, at det ærede Medlem, som er Ordfører for Flertallet (Johnsen), erkendte, at noget principielt ligger der ikke i denne Nedsættelse. For dette Spørgsmaals Vedkommende skal jeg altsaa anbefale at følge det ærede Mindretals Forslag, idet jeg dog samtidig vil udtale et Haab om, at Lovforslaget i dets Helhed til syvende og sidst ikke kommer til at strande paa dette Spørgsmaal: 10 eller 5 Aar.

Hansen-Solevad: Naar det ærede 4de Medlem for 6te Kreds (Johansen) udtalte, at Landstingets Erklæring afveg fra Regeringsforslaget, vil jeg dertil sige, at det gør Folketingets Affattelse ogsaa. Blandt andet er der i Folketingets Affattelse indført Bestemmelsen om, at 100 Kr.,

skal erhverves ved personligt Arbejde, skulle lades ude af Betragtning ved Bedømmelsen af vedkommendes Trang. Denne Bestemmelse har Flertallet ikke fundet heldig, saa meget mindre naar henses til det Svar, som Udvalget har faaet paa sin Henstilling til Ministeriet om at faa nogle Oplysninger. Blandt de Spørgsmaal, som ere forelagte det, er netop dette, hvorledes det vilde stille sig, hvis 100 Kr. som Indtægt ved Selverhverv bleve ladte ude af Betragtning ved Bedømmelsen. Med Formandens Tilladelse vil jeg gerne oplæse en Meddelelse herom fra Statistisk Bureau:

„Det følgende Spørgsmaal, der er forelagt Bureauet, vedrører Virkningen af Lovforslagets § 2, at der ved Beregningen af Alderdomsunderstøttelsen ikke skal tages Hensyn til, at vedkommende har en Indtægt ved privat Understøttelse osv. af indtil 100 Kr. aarlig samt fri Bolig, og til dette Spørgsmaal er der da fra selve Landstingsudvalget knyttet det yderligere, hvilken Virkning desuden Udeladelse af Indtægter indtil 100 Kr. ved personligt Erhverv vil have. Hertil skal bemærkes, at det fremgaar af den foreliggende Alderdomsunderstøttelses-Statistik, at de understøttede for en væsentlig Del selv bidrage til deres Underhold. Under Henvisning til de paagældende Publikationer, jfr. Stat. Medd. 3die Række, 17de Bind og 4de Række, 2det Bind samt Statistisk Aarbog V. og VI., skal her kun nævnes, at den gennemsnitlige Understøttelse pr. alderdomsunderstøttet Individ i 1899 var 85 Kr., og at Halvdelen af de understøttede Hovedpersoner fik under 100 Kr. om Aaret i Understøttelse ($\frac{1}{3}$ under 50 Kr.). Af saadanne Beløb vil man selvfølgelig ikke kunne subsistere; men Spørgsmaalet er, fra hvilken Kilde det Tillæg kommer, som disse Beløb forudsætte maa være til Stede. Hovedsagelig maa det antages, at de hidrøre fra Selverhverv, og det kan derfor straks siges, at en Bestemmelse om, at 100 Kroners Indtægt ved Selverhverv ikke skal medregnes ved Bestemmelsen af Understøttelsens Størrelse, vistnok vil spille en meget væsentlig finansiel Rolle.“

Dette synes jeg virkelig er nok til, at man bliver ængstelig ved at faa denne Forandring indført. Ganske vist er det kun foreslaaet betingelsesvis, saaledes at Kommunalraadene selv kunne tage Bestemmelse derom, men man maa altid huske paa, at naar Bestemmelsen er indført i Loven, lægges der derved et Pres paa dem. Og det er jo klart, at hvis 100 Kr. skal kunne fradrages, vil det, naar den gen-